

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

Meddelelse fra Kommissionen til medlemsstaterne om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten
om Den Europæiske Unions funktionsmåde på kortfristet eksportkreditforsikring

(EØS-relevant tekst)

(2012/C 392/01)

1. INDLEDNING

1. Eksportstøtte kan få negative virkninger for konkurrencen mellem potentielle konkurrerende leverandører af varer og tjenesteydelser. Derfor har Kommissionen som den instans, der i henhold til traktaten skal påse, at konkurrencevilkårene ikke fordrejes, altid stærkt fordømt eksportstøtte i forbindelse med samhandelen inden for Unionen og i forbindelse med eksporten til lande uden for Unionen. For at forhindre, at medlemsstaternes støtte til eksportkreditforsikring fordrejer konkurrencevilkårene, skal det afklares, hvordan den skal vurderes på grundlag af Unionens statsstøtteregler.
2. Kommissionen har udnyttet sine beføjelser til regulering af statsstøtte inden for kortfristet eksportkreditforsikring til at tackle faktiske eller potentielle forvrængninger af konkurrencen inden for det indre marked, ikke blot mellem eksportører i forskellige medlemsstater (i forbindelse med samhandelen i og uden for Unionen), men også mellem eksportkreditforsikringselskaber, der opererer i Unionen. I 1997 fastlagde Kommissionen principperne for statsstøtte i sin meddelelse til medlemsstaterne i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 1, med henblik på anvendelse af traktatens artikel 92 og 93 på kortfristet eksportkreditforsikring ⁽¹⁾ («1997-meddelelsen»). 1997-meddelelsen skulle anvendes i en periode på fem år fra den 1. januar 1998. Den blev senere ændret og forlænget i 2001 ⁽²⁾, 2004 ⁽³⁾, 2005 ⁽⁴⁾ og 2010 ⁽⁵⁾ og gælder nu indtil den 31. december 2012.
3. De erfaringer, der er opnået ved anvendelsen af 1997-meddelelsen, især under finanskrisen fra 2009 til 2011, viser, at Kommissionens politik på dette område bør tages op til revision.

4. Bestemmelserne i denne meddelelse vil bidrage til at sikre, at konkurrencen mellem private og offentlige eller offentligt støttede eksportkreditforsikringselskaber ikke fordrejes på grund af statsstøtte, og at der skabes lige konkurrencevilkår for eksportører.
5. Den tager sigte på at give medlemsstaterne en mere udførlig vejledning om de principper, som Kommissionen vil lægge til grund for sin fortolkning af traktatens artikel 107 og 108 og anvendelsen af disse artikler på kortfristet eksportkreditforsikring. Den skal gøre Kommissionens politik på dette område så gennemsigtig som muligt og sikre forudsigelighed og ligebehandling. Den indeholder derfor en række betingelser, der skal være opfyldt, når offentlige forsikringselskaber ønsker at komme ind på det kortfristede eksportkreditforsikringsmarked for markedsmæssige risici (i det følgende benævnt »ordinære risici«).
6. Risici, som principielt ikke er markedsmæssige (i det følgende benævnt »ekstraordinære risici«), er ikke omfattet af denne meddelelse.
7. Afsnit 2 beskriver meddelelsens anvendelsesområde og de definitioner, der anvendes i den. Afsnit 3 behandler anvendelsen af traktatens artikel 107, stk. 1, og det generelle forbud mod statsstøtte til eksportkreditforsikring af ordinære risici. Endelig redegøres der i afsnit 4 for en række undtagelser fra definitionen af ordinære risici og for betingelserne for statsstøtte til forsikring af midlertidigt ekstraordinære risici.

2. MEDDELELSENS ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

2.1. Anvendelsesområde

8. Kommissionen vil kun anvende de principper, der er fastsat i denne meddelelse, på eksportkreditforsikring med en

⁽¹⁾ EFT C 281 af 17.9.1997, s. 4.⁽²⁾ EFT C 217 af 2.8.2001, s. 2.⁽³⁾ EUT C 307 af 11.12.2004, s. 12.⁽⁴⁾ EUT C 325 af 22.12.2005, s. 22.⁽⁵⁾ EUT C 329 af 7.12.2010, s. 6.

risikoperiode på under to år. Alle andre eksportfinansieringsinstrumenter er udelukket fra denne meddelelses anvendelsesområde.

2.2. Definitioner

9. I denne meddelelse forstås ved:

»coassurance«: den procentdel af det enkelte forsikrede tab, som ikke erstattes af forsikringselskabet, men af et andet forsikringselskab

»kredittid«: den periode, som køber får til at betale for de leverede varer og tjenester i forbindelse med en eksportkredittransaktion

»kommercielle risici«: herunder især

- risikoen for, at en køber vilkårligt ophæver en kontrakt, dvs. enhver vilkårlig beslutning truffet af en ikke-offentlig køber om at afbryde kontrakten eller bringe den til ophør uden rimelig grund
- risikoen for, at en ikke-offentlig køber vilkårligt nægter at acceptere de af kontrakten omfattede varer uden rimelig grund
- risikoen for, at den ikke-offentlige køber og dennes garant bliver insolvente
- risikoen for langvarig misligholdelse af betalingsforpligtelser, dvs. at en ikke-offentlig køber og dennes garant ikke betaler en gæld ifølge kontrakten

»eksportkreditforsikring«: et forsikringsprodukt, hvorved forsikringselskabet forsikrer en kommerciel og politisk risiko vedrørende betalingsforpligtelser i forbindelse med en eksporttransaktion

»fremstillingsperiode«: perioden mellem en ordres datering og varernes eller tjenesternes levering

»ordinære risici«: kommercielle og politiske risici med en maksimal risikoperiode på under to år på offentlige og ikke-offentlige købere i de lande, der er anført i bilaget; alle andre risici betragtes som ekstraordinære risici i denne meddelelse

»politiske risici«: herunder især

- risikoen for, at en offentlig køber eller et land forhindrer en transaktions gennemførelse eller ikke betaler til tiden
- en risiko, der falder uden for en individuel købers indflydelse eller ansvar
- risikoen for, at et land undlader at overføre beløb, som købere med hjemsted i det pågældende land har betalt, til forsikringstagerens hjemland
- risikoen for, at der uden for forsikringselskabets land forekommer et tilfælde af force majeure, herunder krigslignende begivenheder, for så vidt som virkningerne heraf ikke er forsikret på anden måde

»privat kreditforsikringselskab«: et selskab eller en organisation, bortset fra et offentligt forsikringselskab, som yder eksportkreditforsikring

»kvotegenforsikring«: genforsikring, hvorved forsikringselskabet overdrager, og genforsikringselskabet accepterer, en given procentdel af hver risiko inden for en bestemt forsikringskategori, som forsikringselskabet har forsikret

»genforsikring«: forsikring, som et forsikringselskab tegner hos et andet forsikringselskab med henblik på risikostyring for at mindske sin egen risiko

»risikoperiode«: fremstillingsperioden plus kredittiden

»dækning af enkeltstående risici«: dækning af hele salget til én køber eller af en enkelt kontrakt med én køber

»offentligt forsikringselskab«: et selskab eller en organisation, som yder eksportkredit med støtte fra en medlemsstat eller på en medlemsstats vegne, eller en medlemsstat, der yder eksportkreditforsikring

»tillægsdækning«: supplerende dækning ud over en kreditgrænse, som et andet forsikringselskab har fastsat

»generalpolice«: en kreditforsikringspolice bortset fra dækning af enkeltstående risici, dvs. en kreditforsikringspolice, der dækker hele eller dele af den forsikredes salg på kredit samt fordringer i forbindelse med salg til flere købere.

3. ANVENDELSE AF TRAKTATENS ARTIKEL 107, STK. 1

3.1. Generelle principper

10. Ifølge traktatens artikel 107, stk. 1, »er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med det indre marked i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne«.
11. Hvis offentlige forsikringselskaber udbyder eksportkreditforsikring, er der tale om statsmidler. Det forhold, at staten er involveret, kan give forsikringselskaberne og/eller eksportørerne en selektiv fordel og kan derfor fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene og påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. De efterfølgende principper skal give vejledning om, hvordan sådanne foranstaltninger vurderes på grundlag af statsstøttereglerne.

3.2. Støtte til forsikringselskaber

12. Hvis offentlige forsikringselskaber har visse fordele i forhold til private kreditforsikringselskaber, kan der være tale om statsstøtte. Fordelene kan antage forskellige former og kan f.eks. bestå i:
 - a) statsgarantier for låntagning og tab

- b) fritagelse for kravet om oprettelse af tilstrækkelige reserver og de øvrige krav, som skyldes, at eksportkreditforsikringsvirksomhed for statens regning eller med statsgaranti ikke er omfattet af Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ⁽¹⁾
- c) nedsættelse af eller fritagelse for afgifter, der normalt skal betales (f.eks. selskabsskat og afgifter på forsikringspolicer)
- d) statsstøtte, statslige kapitalindskud eller andre former for finansiering, som ikke er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip
- e) statslige naturalieydelser i form af f.eks. adgang til og anvendelse af statens infrastruktur, faciliteter eller fortrolige oplysninger på betingelser, som ikke afspejler deres markedsværdi
- f) statens direkte genforsikring eller direkte genforsikringsgaranti på betingelser, der er gunstigere end de betingelser, der kan opnås på det private genforsikringsmarked, hvilket medfører for lave priser på genforsikringsdækning eller til kunstig opbygning af kapacitet, som ikke kunne forekomme på det private marked.

3.3. Forbud mod statsstøtte til eksportkreditter

13. De i punkt 12 nævnte fordele for offentlige forsikringselskaber, når det gælder ordinære risici, påvirker samhandelen med kreditforsikringsydelser inden for Unionen. De medfører forskelle i forsikringsdækningen for ordinære risici i de forskellige medlemsstater. Dette fordrejer konkurrencen mellem forsikringselskaber i de forskellige medlemsstater og får afsmittende virkninger for samhandelen inden for Unionen, hvad enten der er tale om eksport fra en medlemsstat til en anden eller om eksport til lande uden for Unionen ⁽²⁾. Det er nødvendigt at fastlægge, på hvilke betingelser offentlige forsikringselskaber kan operere, hvis de opnår sådanne fordele i forhold til private kreditforsikringselskaber, for at sikre, at de ikke får statsstøtte. Dette forudsætter, at de ikke er i stand til forsikre ordinære risici.
14. Fordelene for offentlige forsikringselskaber kommer undertiden også eksportørerne til gode, i hvert fald delvis. Sådanne fordele kan fordreje konkurrencevilkårene og samhandelen og udgøre statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 107, stk. 1. Kommissionen finder dog ikke, at

eksportørerne har opnået urimelige fordele, hvis betingelserne for eksportkreditforsikring af ordinære risici er opfyldt, jf. afsnit 4.3 i denne meddelelse.

4. BETINGELSER FOR EKSPORTKREDITFORSIKRING AF MIDLERTIDIGT EKSTRAORDINÆRE RISICI

4.1. Generelle principper

15. Som nævnt i punkt 13, må offentlige forsikringselskaber, hvis de opnår fordele i forhold til private kreditforsikringselskaber, jf. punkt 12, ikke forsikre ordinære risici. Hvis offentlige forsikringselskaber eller deres datterselskaber ønsker at forsikre ordinære risici, skal det sikres, at de i så fald ikke får direkte eller indirekte statsstøtte. De skal derfor være i besiddelse af et vist beløb i egne midler (en solvensmargen, herunder en garantifond) og tekniske reserver (en udligningsreserve) og skal være i besiddelse af den nødvendige tilladelse i henhold til direktiv 73/239/EØF. Desuden skal de mindst indføre en særskilt forvaltning og føre særskilte regnskaber for de ordinære og ekstraordinære risici, som de forsikrer for statens regning eller med statsgaranti, for at bevise, at de ikke modtager statsstøtte i forbindelse med deres forsikring af ordinære risici. Regnskaberne for risici, som forsikringselskabet forsikrer for egen regning, skal være i overensstemmelse med Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber ⁽³⁾.
16. Medlemsstater, der yder et eksportkreditforsikringselskab genforsikringsdækning gennem deltagelse i private genforsikringstraktater, som omfatter ordinære og ekstraordinære risici, skal kunne bevise, at arrangementerne ikke involverer statsstøtte som omhandlet i punkt 12(f).
17. Offentlige forsikringselskaber kan yde eksportkreditforsikring af midlertidigt ekstraordinære risici på de betingelser, der er fastsat i denne meddelelse.

4.2. Undtagelser fra definitionen af ordinære risici: midlertidigt ekstraordinære risici

18. Uanset definitionen af ordinære risici betragtes visse kommercielle og politiske risici på købere, der er etableret i de bilaget anførte lande, som midlertidigt ekstraordinære i følgende tilfælde:
- a) hvis Kommissionen beslutter midlertidigt at fjerne et eller flere lande fra den i bilaget anførte liste over lande, hvor der består ordinære risici, ved hjælp af den mekanisme, der er beskrevet i afsnit, fordi det private forsikringsmarked ikke har tilstrækkelig kapacitet til at dække alle økonomisk begrundede risici i det eller de pågældende lande

⁽¹⁾ EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ Domstolen fastslog i sin dom i sag C-142/87, *Kongeriget Belgien mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber*, at ikke alene støtte til eksport fra en medlemsstat til en anden, men også støtte til eksport til tredjelande kan påvirke konkurrencen og samhandelen inden for Unionen. Begge typer eksport forsikres af eksportkreditforsikringselskaber, og støtte dertil kan derfor påvirke konkurrencen og samhandelen inden for Unionen.

⁽³⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7.

- b) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat beslutter, at de risici, som små og mellemstore virksomheder — som defineret i Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder ⁽¹⁾ — med en samlet årsomsætning, der ikke overstiger 2 mio. EUR, er udsat for, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat
- c) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat beslutter, at enkeltstående risici med en risikoperiode på mindst 181 dage og mindre end to år, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat
- d) hvis Kommissionen efter at have modtaget en anmeldelse fra en medlemsstat beslutter, at visse risici som følge af mangel på eksportkreditforsikring, midlertidigt skal betragtes som ekstraordinære for eksportører i den anmeldende medlemsstat.
19. For at mindske konkurrencefordrejningerne inden for det indre marked mest muligt, kan risici, der midlertidigt betragtes som ekstraordinære, jf. punkt 18, dækkes af offentlige forsikringsselskaber, forudsat at de opfylder betingelserne i afsnit 4.3.

4.3. Betingelser for dækning af midlertidigt ekstraordinære risici

4.3.1. Dækningens kvalitet

20. Kvaliteten af den dækning, der tilbydes af offentlige forsikringsselskaber, skal være i overensstemmelse med markedsstandarderne. Det er således kun økonomisk begrundede risici, der kan dækkes, dvs. risici, der kan accepteres på grundlag af sunde forsikringsprincipper. Dækningen må højst udgøre 95 % for kommercielle og politiske risici, og karenstiden skal være på mindst 90 dage.

4.3.2. Forsikringsprincipper

21. Der skal altid anvendes sunde forsikringsprincipper på vurderingen af risici. Risikoen ved finansielt usunde transaktioner må derfor ikke kunne forsikres i henhold til offentligt støttede ordninger. Hvad angår sådanne principper, skal kriterierne for risikoovertagelse være eksplicite. Hvis der allerede består et forretningsforhold skal eksportørerne have positive erfaringer med hensyn til handels- og betalingsforholdene. Køberne må ikke tidligere have fået pålagt krav om skadesregulering, og sandsynligheden for købernes misligholdelse af deres betalingsforpligtelser samt deres interne og/eller eksterne kreditværdighed skal også være acceptabel.

4.3.3. Rimelig prissætning

22. I forbindelse med aftaler om eksportkreditforsikring skal den, der bærer risikoen, have udbetalt en rimelig præmie.

For at mindske faren for, at private kreditforsikringsselskaber fortrænges fra markedet, skal gennemsnitspræmierne i henhold til offentligt støttede ordninger fastsættes på et højere niveau end de gennemsnitspræmier, som private kreditforsikringsselskaber opkræver for tilsvarende risici. Dette krav sikrer udfasning af statsstøtten, fordi den højere præmie vil sikre, at eksportørerne henvender sig til private kreditforsikringsselskaber, så snart markedsvilkårene gør det muligt for dem, og der igen bliver tale om en ordinær risiko.

23. Prisen anses for rimelig, hvis den minimumspræmie ⁽²⁾ (»safe-harbour« præmie) for den relevante risikokategori ⁽³⁾, der er fastsat i nedenstående tabel, anvendes. »Safe-harbour« præmien anvendes, medmindre medlemsstaterne fremlægger beviser på, at disse satser er utilstrækkelige i det pågældende tilfælde. I forbindelse med en general-police skal risikokategorien svare til den gennemsnitlige risiko ved købere, som er dækket af denne police.

Risikokategori	Årlig risikopræmie ⁽¹⁾ (% af forsikringsvolumenen)
Fremragende ⁽²⁾	0,2-0,4
God ⁽³⁾	0,41-0,9
Tilfredsstillende ⁽⁴⁾	0,91-2,3
Svag ⁽⁵⁾	2,31-4,5

⁽¹⁾ For at opnå en »safe-harbour« præmie for en 30-dages forsikringsaftale divideres den årlige risikopræmie med 12.

⁽²⁾ Risikokategorien, fremragende, omfatter risici svarende til AAA, AA+, AA, AA-, A+, A, A- hos Standard & Poor's.

⁽³⁾ Risikokategorien, god, omfatter risici svarende til BBB+, BBB eller BBB- hos Standard & Poor's.

⁽⁴⁾ Risikokategorien, tilfredsstillende, omfatter risici svarende til BB+, BB eller BB- hos Standard & Poor's.

⁽⁵⁾ Risikokategorien, svag, omfatter risici svarende B+, B eller B- hos Standard & Poor's.

24. For coassurance, kvotegenforsikring og tillægsdækning anses prisen kun for rimelig, hvis den præmie, der opkræves, er mindst 30 % højere end præmien for den (oprindelige) dækning, som blev ydet af et privat kreditforsikringsselskab.
25. Ud over risikopræmien skal der opkræves et administrationsgebyr uanset aftalevilkårene, for at prisen kan anses for rimelig.

⁽²⁾ For den relevante risikokategori blev intervallet for »safe-harbour« præmien etableret på grundlag af etårige Credit Default Swap (CDS) spreads, baseret på en sammensat rating, herunder ratings fra alle de tre største kreditvurderingsbureauer (Standard & Poor, Moody's og Fitch), i de sidste fem år (2007-2011), ud fra den antagelse, at de gennemsnitlige skadeskvoter for kortfristet eksportkreditforsikring er (40 %). Intervallerne blev senere gjort kontinuerlige af hensyn til det forhold, at risikopræmierne ændrer sig i tidens løb.

⁽³⁾ Risikokategorierne er baseret på kreditratings. Ratings behøver dog ikke indhentes hos særlige kreditvurderingsbureauer. Nationale ratingsystemer eller bankernes ratingsystemer kan også anvendes. For virksomheder uden nogen offentlig rating kan der anvendes en rating baseret på verificerbare oplysninger.

⁽¹⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

4.3.4. Gennemsigtighed og rapportering

26. Medlemsstaterne skal på de offentlige forsikringselskabs websteder offentliggøre de indførte ordninger for de risici, der betragtes som midlertidigt ekstraordinære i overensstemmelse med punkt 18, med angivelse af alle de gældende betingelser.
27. De skal forelægge Kommissionen årsrapporter om de risici, der betragtes som midlertidigt ekstraordinære i overensstemmelse med punkt 18, og som dækkes af offentlige forsikringselskaber. Dette skal ske senest den 31. juli i det år, der følger efter statsstøttedelingen.
28. Rapporten skal indeholde oplysninger om de enkelte ordningers anvendelse, herunder især de samlede tilladte kreditgrænser, forsikret omsætning, opkrævede præmier, registrerede og indfrieede forsikringskrav, inddrevne beløb og de administrative omkostninger ved ordningen. Kommissionen vil offentliggøre rapporterne på sit websted.

5. PROCEDURESØRGSMÅL

5.1. Generelle principper

29. De risici, der er angivet i punkt 18 a), kan dækkes af offentlige forsikringselskaber, forudsat at betingelserne i afsnit 4.3 er opfyldt. I sådanne tilfælde skal der ikke indgives anmeldelse til Kommissionen.
30. De risici, der er angivet i punkt 18 b), c) og d) kan dækkes af offentlige forsikringselskaber, forudsat at betingelserne i afsnit 4.3 er opfyldt samt efter anmeldelse til Kommissionen og dennes godkendelse.
31. Hvis en eller flere af betingelserne i afsnit 4.3 ikke er opfyldt, betyder det ikke, at eksportkreditforsikringen eller forsikringsordningen uden videre er forbudt. Hvis en medlemsstat ønsker at afvige fra nogle af betingelserne, eller hvis der er tvivl om, hvorvidt en planlagt eksportkreditforsikringsordning opfylder betingelserne i denne meddelelse, skal medlemsstaten anmelde ordningen til Kommissionen.
32. En analyse i henhold til statsstøttereglerne påvirker ikke spørgsmålet om, hvorvidt en given foranstaltning er i overensstemmelse med andre traktatbestemmelser.

5.2. Ændring af listen over lande, hvor der består ordinære risici

33. Når Kommissionen skal afgøre, om det er berettiget midlertidigt at fjerne et land fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, fordi der ikke er tilstrækkelig privat kapacitet, som anført i punkt 18 a), vil den tage hensyn til følgende faktorer, angivet i prioriteret rækkefølge:

- a) indskrænkning af den private kreditforsikringskapacitet: især et større kreditforsikringselskabs beslutning om ikke at dække risici på købere i det pågældende land, et betydeligt fald i de samlede forsikrede beløb eller et betydeligt fald i acceptkvoterne for det pågældende land i en seks måneders periode
- b) forringelse af staters kreditværdighed: især pludselige ændringer i kreditvurderingerne i en seks måneders periode, f.eks. uafhængige kreditvurderingsbureauers gentagne nedgraderinger eller en betydelig forøgelse i Credit Default Swap (CDS) spreads
- c) forringelse af erhvervslivets resultater: især en kraftig stigning i antallet af insolvente virksomheder i det pågældende land i en seks måneders periode.
34. Når markedskapaciteten bliver utilstrækkelig til at dække alle økonomisk begrundede risici, kan Kommissionen revidere listen over lande, hvor der består ordinære risici, efter skriftlig anmodning fra mindst tre medlemsstater eller på eget initiativ.
35. Hvis Kommissionen agter at ændre den i bilaget anførte liste over lande, hvor der består markedsmæssige risici, skal den høre og indhente oplysninger fra medlemsstaterne, de private kreditforsikringselskaber og interesserede parter. Høringen og den type oplysninger, der ønskes, offentliggøres på Kommissionens websted. Høringsperioden overstiger normalt ikke 20 arbejdsdage. Når Kommissionen på grundlag af de indhentede oplysninger beslutter at ændre listen over lande, hvor der består ordinære risici, underretter den skriftligt medlemsstaterne derom og offentliggør beslutningen på sit websted.

36. Den midlertidige udeladelse af et land fra listen over lande, hvor der består ordinære risici, gælder i en periode på mindst 12 måneder. Forsikringsaftaler, der indgås i denne periode vedrørende det midlertidigt udeladte land, må være gyldige i højst 180 dage efter, at den midlertidige udeladelse ophører. Efter dette tidspunkt må der ikke indgås nye forsikringsaftaler. Tre måneder inden den midlertidige udeladelse ophører, vil Kommissionen overveje, om udeladelsen af det pågældende land fra listen skal forlænges. Hvis Kommissionen under hensyn til de faktorer, der er fastsat i punkt 33, fastslår, at markedskapaciteten stadig er utilstrækkelig til at dække alle økonomisk begrundede risici, jf. punkt 33, kan den forlænge den midlertidige udeladelse af landet fra listen i overensstemmelse med punkt 35.

5.3. Anmeldelsespligt for undtagelserne i punkt 18 b) og c)

37. Kommissionens foreliggende oplysninger tyder på, at der er en ubalance på markedet i forbindelse med de risici, der er

angivet i punkt 18 b) og c), og at der derfor er tale om ekstraordinære risici. Man skal dog være opmærksom på, at der ikke mangler dækning i alle medlemsstaterne, og at situationen kan ændre sig i tidens løb, da den private sektor måske kan blive interesseret i dette markedssegment. Statsstøtte bør kun tillades i forbindelse med risici, som ellers ikke kan dækkes på markedet.

38. En medlemsstat, som ønsker at dække de risici, der er anført i punkt 18 b) eller c), skal derfor indgive anmeldelse til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3, og i sin anmeldelse bevise, at den har kontakten de største kreditforsikringsselskaber og forsikringsmæglere i medlemsstaten ⁽¹⁾ og givet dem lejlighed til at bevise, at der kan findes dækning for de pågældende risici i den pågældende medlemsstat. Hvis de pågældende kreditforsikringsselskaber ikke giver medlemsstaten eller Kommissionen oplysninger om betingelserne for dækning og forsikringsvolumen for den type risici, som medlemsstaten ønsker at dække, inden 30 dage efter modtagelsen af en medlemsstats anmodning, eller hvis de fremlagte oplys-

ninger ikke viser, at der kan opnås dækning af de pågældende risici i medlemsstaten, vil Kommissionen anse risiciene for midlertidigt ekstraordinære.

5.4. Anmeldelsespligt i andre tilfælde

39. For de risici, der er anført i punkt 18 d), skal den pågældende medlemsstat i sin anmeldelse til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 108, stk. 3, bevise, at eksportører ikke kan opnå dækning i den pågældende medlemsstat som følge af et udbudschok på det private forsikringsmarked, især fordi et større kreditforsikringsselskab har trukket sig ud af medlemsstaten, på grund af nedsat kapacitet eller som følge af et begrænset produktsortiment i forhold til andre medlemsstater.

6. ANVENDELSE OG VARIGHED

40. Kommissionen anvender principperne i denne meddelelse fra den 1. januar 2013 og indtil den 31. december 2018, bortset fra punkt 18 a) og afsnit 5.2, som vil blive anvendt fra datoen for vedtagelsen af denne meddelelse.

⁽¹⁾ De kontaktede kreditforsikringsselskaber og forsikringsmæglere skal være repræsentative med hensyn til de udbudte produkter (f.eks. specialiserede forsikringsudbydere i forbindelse med enkeltstående risici) og størrelsen af det marked, de dækker (f.eks. en fælles minimumsandel på 50 % af markedet).

*BILAG***Liste over lande, hvor der består ordinære risici**

Samtlige medlemsstater

Australien

Canada

Island

Japan

New Zealand

Norge

Schweiz

USA
